

Kwestionariusz Uczestnika Ferie w Teatrze Starym 2020

Część I (wypełnia uczestnik)

Imię i nazwisko.....

Data urodzenia.....

Adres zamieszkania.....

Dodatkowe umiejętności:

gra na instrumencie (jakim?).....

śpiew.....

taniec.....

sport (jaki?).....

umiejętności plastyczne.....

inne (jakie?).....

Zadania obowiązkowe

Szczegóły dotyczące tematyki spektaklu, jego ram czasowych, metod pracy i innych wymogów znajdują się w „Inspiracjach”.

Nie przyjmujemy zgłoszeń niepełnych (czyli na przykład 3 zdań zamiast wymaganych 4), nie ma możliwości dosyłania zadań po terminie.

Zadanie 1.

Napisz monolog lub wiersz o pewnym beznadziejnym styczniowym dniu, który powtarza się co roku, co dziesięciolecia, co pół wieku. To dzień porażki, depresji, niewiarygodnego pecha. Ale i czas spotkań niemożliwych, anomalii czasowych, dzień pełen chwil niezwyklej jasności i samoświadomości ludzi, którzy go przeżywają. Dzień, który tłumaczy naturę rzeczywistości a nawet los człowieka. Wyjaśnij naukowo, filozoficznie, dowcipnie lub poetycko, czemu jest to akurat 25 stycznia.

Jeśli będzie to wiersz, to ma być „biały”, czyli bezrymowy.

Jeśli monolog – dokładnie określ, kto go wypowiada i w jakiej sytuacji. Czy to jest głośne myślenie, czy mowa wygłoszona do kogoś.

Objętość: 2000/2500 znaków.

Zadanie 2.

Obsadź się sam w naszym spektaklu. Wymyśl postać fikcyjną, która mogłaby pojawić się w jednej z części naszego przedstawienia lub przyjmij tożsamość postaci historycznej, która żyła wtedy, kiedy dzieje się jeden z aktów spektaklu. Podaj nazwisko i jej cechy charakteru, opisz wygląd zewnętrzny.

Do dyspozycji masz 8 lokacji historycznych, podanych poniżej. Opis postaci – nie więcej niż 2000 znaków.

Zadanie 3.

Stwórz scenę dialogową związaną z akcją spektaklu, dziejącą się w jednej z wybranych przez nas sytuacji. Do dyspozycji masz 8 lokacji historycznych, podanych poniżej.

Objętość: 3 000 znaków.

Zadanie 4.

Opisz swój najdziwniejszy, najstraszniejszy, najbardziej przykry sen. Oczywiście tylko taki, który możemy opowiedzieć innym ludziom. Pamiętaj, że możemy z niego skorzystać w scenariuszu.

Objętość: 2 000 znaków.

Lokacje historyczne

Oto proponowane przez prowadzących lokacje miejsc akcji, fabuły czterech jednoaktówek, które złożą się na spektakl. Od Was zależy, które wejdą do scenariusza, wspólnie wybierzemy najciekawsze dla Was historie.

1.

1924, Francja

Igrzyska Zimowe we francuskim Chamonix. Wybiera się na nie reprezentacja polskich sportowców, w tym wiele kobiet, nowoczesnych wyzwolonych, lepszych od mężczyzn w wielu dyscyplinach. Dumnych, że mają w Polsce prawa wyborcze, co w ówczesnej Europie jeszcze nie wszędzie było powszechne. Centralną postacią powinna być Elżbieta Ziętkiewiczowa z domu Michalska- pianistka, alpejka, jedna z pierwszych skoczek narciarskich. Ściagała się z powodzeniem z mężczyznami, wygrywała wszystkie biegi kobiece w Polsce i za granicą. Jedną z jej dyscyplin był „Bieg pań o charakterze wybitnie zjazdowym”. Niestety w Chamonix nie dopuszczono jej do startu. W ogóle przygody polskich olimpijczyków były śmieszno-straszne. Nieudane starty, brak sprzętu, odstawianie od innych sportowców, flirty i kłótnie w ekipie. Leon Jucewicz – łyżwiarz zajmował w swoich startach miejsca około 17, narciarz Andrzej Krzeptowski i Franciszek Bujak -ostatecznie nie wystartowali. Ta część spektaklu powinna - oprócz poważnego tematu dyskryminacji kobiet w sporcie i opowieści o pechu i zawiedzionych ambicjach polskich sportowców, - mieć charakter slapstickowy, przygód Jasia Fasoli na Olimpiadzie.

2.

1930, Polska

Tego dnia policja zatrzymała Stanisława Cichockiego pseudonim Szpicbródka, słynnego kasiarza, czyli rabusia okradającego sejfy i kasy pancerne. Schwytanie Szpicbródki udaremniło jednocześnie przygotowywane przez niego włamanie do Banku Polskiego w Częstochowie. Pomyślmy o tej części spektaklu, jako o epilogu do filmu-musicalu *Hallo, Szpicbródka*- to znaczy, że mogą się pojawić w scenariuszu jego bohaterowie.

3.

1963, Anglia

Premiera pastiszowego horroru *Kruk* Rogera Cormana z udziałem Borisa Karloffa, opowiadającego o rywalizacji 3 czarodziejów. Możemy przyglądać się w retrospekcji kulisom pracy na planie, konfliktom w ekipie, by w końcu przenieść się na konferencję prasową do Londynu epoki The Beatles.

4.

1947/1990, USA

W chwili śmierci czas nie istnieje, czas wchodzi w zakręt, mieszają się przestrzenie i epoki. Dlatego w tej części spektaklu dochodzi do spotkania gangstera Ala Capone i aktorki hollywoodzkiej Avy Gardner, którzy umarli tego samego dnia – on w 1947 roku, ona w 1990. Oboje umierali w zapomnieniu, wspominając swoje wielkie triumfy – gangsterskie i filmowe. Ava Gardner odniosła w 1946 roku sukces w filmie *Killers*, gdzie zagrała femme fatale. Schorowany Al Capone, wypuszczony z więzienia mógł ją widzieć na jednym z seansów. O czym rozmawialiby, gdyby dni ich śmierci zazaębiły się ze sobą? Na czym mogłoby polegać takie umieranie równoległe?

5.

1972, Polska

Nowy przewodniczący PZPR Edward Gierek wygłasza przemówienie w Stoczni Gdańskiej zakończone słynnym „Pomożecie”? Tłum odkrzykuje mu: „Pomożemy! Pomożemy!” Ten moment to symbol nowego kursu partii komunistycznej, otwarcia gospodarczego na świat, względnej liberalizacji, próba uspokojenia nastrojów w społeczeństwie po tym, jak w grudniu 1970 roku władza strzelała do strajkujących robotników na Wybrzeżu. Interesuje nas zderzenie nadziei i kłamstwa, pustych obietnic i prawdziwych zamiarów, polityka wobec tłumu. Spróbujmy napisać takie przemówienie towarzyszowi Gierkowi, żeby słyhać w nim było także dzisiejsze manipulacje polityków wobec społeczeństwa.

6.

1980, Iran

Amerykańscy zakładnicy zostają uwolnieni z ambasady w Teheranie, gdzie byli przetrzymywani przez zbrojne bojówki irańskie. Obserwujemy chwile przed uwolnieniem i sceny po uwolnieniu. Relacje fanatycznych strażników z udręczonymi pracownikami placówki dyplomatycznej. Jaka jest cena wolności? Co dzieje się z ludźmi trzymanymi kilka miesięcy w strachu w małym pomieszczeniu? O czym rozmawiają? Co czują?

7.

2006, Meksyk

Tego dnia w mieście Meksyk została aresztowana wieloletnia seryjna morderczyni staruszek Juana Barraza Samperio. Liczba jej ofiar wahała się między 16 a 70. Policja długo nie mogła stworzyć profilu zabójczyni, podejrzewano środowisko meksykańskich transwestytów. Tymczasem Barraza była zawodową wrestlerką, walczyła na ringu w masce, prowadząc jednocześnie zwyczajne życie matki czworga dzieci. Można ją dziś postrzegać jako złe wcielenie WonderWoman. W konwencji kryminału lub filmu o superbohaterach spróbujemy rozszyfrować jej tajemnicę, odpowiedzieć na pytanie czemu zabijała właśnie staruszki, czy była mścicielką i ofiarą społecznych nierówności?

8.

2012, Nowy Jork

Świętujące tego samego dnia urodziny, amerykańska gwiazda pop Alicia Keys i Miss Polonia i Miss Universum Marcelina Zawadzka z Malborka, spotykają się w Nowym Jorku na dwóch równoległych imprezach w tym samym hotelu. Goście obu celebrytek - modelki i raperzy, Polacy i Amerykanie - mieszają się ze sobą, wpadają w jakiś szalony wir. Ta część spektaklu to spojrzenie na świat wokalistek, modelek i missek, gdzie kobieta niekoniecznie postrzegana jest jako ikona stylu, wzorzec urody, piękny głos tylko jako towar, piękny, opakowany przedmiot. Co jest pod tym opakowaniem?

Inspiracje:

Lektury

Kruk wiersz Allana Edgara Poe

Krótką historią PRL-u Jacka Kuronia i Jacka Żakowskiego, 2006

Filmy

Gorączka złota reż. Charlie Chaplin, USA, 1925

Hallo, Szpicbródka reż. Mieczysław Jahoda, Janusz Rzeszewski, Polska, 1978

Kruk reż. Roger Corman, USA, 1963

Operacja Argo reż. Ben Aferek, USA, 2012

Persepolis, reż. Marjane Satrapi, Francja, USA, 2007

Homeland, 4 sezon, serial

Amerykańskie filmy gangsterskie (jeden do wyboru: *Nietykalni* reż. Brian De Palma 1987; *Chłopcy z ferajny* reż. Martin Scorsese 1990; *Donnie Brasco* reż. Mike Newell 1997; *Kasyno* reż. Martin Scorsese 1995)

Noc iguany, reż. John Huston, USA, 1964

Amores Perros reż. Alejandro González Iñárritu, Meksyk 2000

Coco reż. Lee Unkrich, Adriana Molina, USA 2017

Teledyski Alicji Keys

Muzyka The Beatles

Zachęcamy do sprawdzenia w google i Wikipedii tła poszczególnych zdarzeń i biografii bohaterów naszego spektaklu.

Część II dotyczy Uczestnika Pełnoletniego lub Rodzica/Opiekuna prawnego Uczestnika Niepełnoletniego

Imię i nazwisko.....

Telefon.....

Adres mailowy.....

Deklaruję mój udział / udział Córki/Syna w trakcie trwania całego warsztatu, tj. od 11 do 26 stycznia 2020 r. Wyrażam zgodę / nie wyrażam zgody na samodzielne powroty Córki/Syna z warsztatów teatralnych „Ferie w Teatrze Starym 2020”. Dla potrzeb promocji i reklamy warsztatów teatralnych „Ferie w Teatrze Starym 2020” oraz przedstawienia „Dzień totalnej porażki, czyli co się zdarzyło 25 stycznia” zezwalam Teatrowi oraz partnerom **medialnym warsztatów (?)** na korzystanie z mojego wizerunku / wizerunku mojej Córki/mojego Syna w celu: utrwalenia i zwielokrotnienia – dla potrzeb przygotowania informacji oraz ich archiwizowania (?). Uwagi dotyczące itp. ewentualnych alergii na materiały, itp.....

Podpis.....